

Mahsa Vahdat – Enlighten the Night

17 juli, 2020

Kirkelig KV – Xango

Jaren geleden vroeg ik aan Ali Reza Ghorbani – een van de grote stemmen uit de wereld van de Perzische klassieke muziek – of ik het me had ingebeeld aan zijn zang te kunnen horen dat hij in zijn jeugd veel naar popmuziek had geluisterd. Nou, dat had ik niet, bleek uit zijn brede glimlach, waarna hij in geuren en kleuren begon te vertellen over zijn grote liefde voor The Beatles. Bij dit nieuwe album van Mahsa Vahdat – op afstand de bekendste vrouwelijke vertolkster van het klassieke Perzische repertoire – ligt haar vertrouwdheid met de jazz er een stuk dikker bovenop. Als je de kemancheh (penvedel) van Shervin Mohajer even buiten beschouwing laat, wordt Vahdat hier begeleid door een ‘klassiek’ pianotrio met slagwerk en contrabas in de impressionistische traditie van Bill Evans. Het levert verrassende combinaties op, zoals wanneer Vahdat een statige Perzische melodielij n vleit over een *walking bass* die niet is gespeend van swing. Met alleen bassist Gjermund Silset als steun en toeverlaat verklankt ze een gedicht van Forough Farrokhzad op een manier die nog het dichtst bij de onversneden Perzische traditie ligt. Als pianist Tord Gustavsen daarna zijn noten weer laat dwarrelen over een lome groove, valt op hoe naadloos de microtonale melismatiek van Vahdat aansluit bij de kleine toonbuigingen die we van westerse jazzvocalisten kennen. Het meest uitgesproken jazzy klinkt ze nog in *Bootarab*, een door haarzelf getoonzet gedicht van Rumi. Mahsa Vahdat heeft niet alleen een bedwelmend mooie stem, maar blijkt ook telkens weer een feilloze neus voor artistieke kwaliteit te beschikken. Na eerdere uitstapjes richting r&b (samen met soulzanger Mighty Sam McClain), de klassieke Ottomaanse muziek (met Coskun Karademir) en westerse kamermuziek (met het Kronos Quartet), is *Enlighten the Night* alweer een schot in de roos. Geen lichte kost, dit album, maar wel van een bijna onwerkelijke schoonheid. (Ton Maas)